

Sygn. akt IV U 1177/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo W. K. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 3 grudnia 2014 r. do 3 grudnia 2016 r.

Sygn. akt IV U 1177/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony wskazał, że przepracował 46 lat, w tym 25 lat jako magazynier w systemie zmianowym w warunkach chłodniczych. Na skutek tej pracy jego zdrowie psychiczne i fizyczne wyczerpało się. Jest po zawale, ma chory kręgosłup i stawy. Ma problemy psychiczne, zachwiania równowagi, trudności z chodzeniem, pamięcią oraz ze słuchem. W życiu codziennym jest skazany na pomoc żony (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 września 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. K. do 31 sierpnia 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 9 września 2013r. o ustaleniu prawa do renty k.17-18 akt rentowych). W dniu 22 lipca 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.20 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 21 sierpnia 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika k.22 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 września 2014r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika k.56 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej, orzeczenie komisji lekarskiej k.26 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 24 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 24 września 2014r. k.27 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 53 lata i wykształcenie zawodowe. Przez ostatnie 25 lat przed ustaleniem prawa do renty pracował w (...) Spółdzielni (...) w G. na stanowisku magazyniera (zaświadczenie z OSM w G. z 9 maja 2013r. k.6-7 akt rentowych).

W dniu 3 grudnia 2014r. ubezpieczony przeżył udar niedokrwienny prawej półkuli mózgu z następowym, wycofującym się zespołem twarzowo-ramiennym lewostronnym wycofującym się. Ponadto cierpi na organiczne zaburzenia osobowości i zachowania z obniżeniem funkcji intelektualnych, wielogniskowe naczyniopochodne uszkodzenie mózgu, chorobę zwyrodnieniową kolana lewego bez ograniczenia ruchomości stawu i sprawności chodu, chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa szyjnego bez ograniczenia ruchomości kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym, przewlekłą chorobę wieńcową CCS II po przebyłym zawale ściany dolnej lezonej PCI PTW w 2007r. oraz nadciśnienie tętnicze zredukowane. Ubezpieczony od lat leczy się psychiatrycznie z powodu zmian w ośrodkowym układzie nerwowym. W 2012r. i 2013r. był hospitalizowany psychiatrycznie. Badanie psychologiczne wykazuje u ubezpieczonego znaczne dysfunkcje mózgowo na podłożu zmian organicznych w ośrodkowym układzie nerwowym, które ujawniają się zarówno w sferze emocjonalno-motywacyjnej, jak i poznawczej z globalną deterioracją funkcji poznawczych. Badanie psychiatryczne wykazało natomiast znacznie obniżony nastrój i napęd, labilność emocjonalną, wyraźne zaburzenia koncentracji uwagi i pamięci świeżej. Charakter oraz stopień nasilenia aktualnych objawów organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego przy współistniejącej dysfunkcji kończyny górnej lewej po przebyłym incydencie niedokrwienia mózgu powoduje u ubezpieczonego częściową niezdolność do pracy poczynając od 3 grudnia 2014r. ,tj. od chwili hospitalizacji z powodu udaru mózgu, przy czym przewidywany okres trwania tej niezdolności to 3 grudnia 2016r. (opinia biegłych z zakresu psychiatrii, psychologii, kardiologii, ortopedii, neurologii k.9-17 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Stosownie do treści art.12 ust.1, 2 i 3 wskazanej ustawy osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do

wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależało od ustalenia, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy, a jeżeli tak, to w jakim stopniu. W tym celu Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego kardiologa, neurologa, ortopedy-traumatologa, psychiatry i psychologa. W sporządzonej opinii biegli uznali, że na skutek nasilenia objawów organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego przy współistniejącej dysfunkcji kończyny górnej lewej, pozostających w związku z przeżytym incydentem niedokrwienia mózgu ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, przy czym niezdolność ta powstała w dniu 3 grudnia 2014r. (dzień hospitalizacji z powodu udaru mózgu), a przewidywany okres jej trwania to 3 grudnia 2016r. Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Należy zauważyć, że poprzednio ustalone prawo ubezpieczonego do renty z tytułu niezdolności do pracy ustało z dniem 31 sierpnia 2014r., a obecnie stwierdzona częściowa niezdolność ubezpieczonego do pracy powstała w dniu 3 grudnia 2014r. W tych okolicznościach w sprawie zastosowanie znajdzie przepis art.61 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i uregulowania Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.